

[Hans Hansen.]

men ogsaa en stor Del af andre erhvervsdrivendes Skatter trykker Jordens Pris, idet til syvende og sidst den største Del af alle Værdier udvindes ved Arbejdet med Jorden. I samme Tidsperiode, som Handelsprisen paa den nøgne Jord er steget med ca. 25 pCt., er Skatterne steget fra 200 Mill. Kr. til 700 Mill. Kr., det vil sige med 200—250 pCt. Den Fordyrelse af Vareværdierne og Byggepriserne, der derved er fremkommet, har forvirret de Herrerens Begreber i deres Bedømmelse af Aarsag og Virkning overfor Jordprisens Stigning.

Det ærede Medlem Hr. Duborg udtalte i sin Bevisførelse fra dette Sted det rigtige herom, idet han udtalte, at den stigende Skattebyrde har bevirket, at Ejendommenes Værdi ikke er steget saa stærkt. Denne Udtalelse, der sikkert er rigtig, siger ogsaa, at hvis det kunde lykkes at nedsætte Skatterne, hvilket Venstrepartiet har prøvet paa, men hvilket hverken Venstre eller andre formaar, saa længe det nuværende System virker, saa vilde en Skattelettelse øjeblikkelig betyde forøget Jordværdi. Endnu klarere end hos os i vort Land ser vi dette Forhold i Tyskland, hvor netop det økonomiske Sammenbrud fik Skatterne til at stige og dermed Varepriserne og samtidig fik til Følge et forholdsvis Fald i Jordens Værdi. Kunde man derfor nedsætte Skatten, vilde antagelig Jordens Pris stige i samme Forhold.

Det er derfor for saa vidt rigtigt, naar dette Forhold fremdrages, at Jordens Pris ikke er steget. Men jeg vil slaa fast, at det er Skatterne og den derved fordyrede Levestandard, der holder Jordens Pris nede i Landbruget. Men hvis den højtærede Regering og de to Partier, der støtter Regeringen, tror paa, at Statens Ekspropriation kan billiggøre Jorden, og naar man over hovedet har den Tro, at Staten har Evne til ved Ekspropriation at billiggøre en Ting, saa forekommer det mig i Henhold til det, jeg her har sagt, at det ikke vilde være urimeligt at stille Forslag om at ekspropriere f. Eks. Mursten, Cement, Tømmer og Træ. Det vilde være nøje i Konsekvens med det, man synes at mene med Hensyn til Statens Evne her.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sammenlignede Princippet i disse Statshusmandslove med de store Jordreformer og Landboreformer. Jeg synes, det er dristigt at gøre den Sammenstilling, thi jeg synes virkelig, at det, der her stilles Forslag om, er noget nær det modsatte af det, som skete ved de store Landborefor-

mer. Ledetraaden for de Mænd, der gik i Spidsen for dem i Slutningen af det 18de Aarhundrede, Bernstorff, Brødrene Reventlow og Colbjørnsen, var den ubetingede Tro til Friheden. Det, der er Ledetraaden nu, er manglende Tro paa Friheden og Frygt for Friheden, en Frygt for en Frihed, vi aldrig har haft, og som jeg mener der heller ikke er nogen Grund til at lægge for Had.

Jeg tror derfor, at den Sammenstilling, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen gør her, er dristig; den har ikke noget med Virkeligheden at gøre. Det er manglende Tro paa Friheden, der dikterer den højtærede Regering dens Stilling her. Det var ubetinget Tro, der laa til Grund for de store Landboreformer i Slutningen af det 18de Aarhundrede.

Landbrugsministeren (Bording): Siden jeg sidst havde Ordet i denne Sag, har vistnok 12 Talere af de to Oppositionspartier, Venstre og de Konservative, haft Ordet for at gøre forskellige ikke helt uvæsentlige Indvendinger mod Lovforslagene. Det vil være forstaaeligt, om disse 12 Talere i mange Tilfælde har gentaget hverandre. Jeg finder derfor ikke Anledning til at svare hver enkelt paa alle de Spørgsmaal, som er fremdraget, og alle de Indvendinger, der er gjort. Jeg vil da for ikke at trække Tiden for længe ud søge at svare dem under eet, og navnlig søge at svare paa de nye Spørgsmaal, der er kommet frem under Debatten.

Jeg vil dog gerne gøre en enkelt Undtagelse. Det er med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Ulrich, for det ærede Medlem beklagede sig over, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, skulde have overset, at de Konservative havde en Ordfører. Jeg skal derfor med det samme erklære, at jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at det var en stor Fejltagelse fra min Side, og jeg vil give det ærede Medlem min uforbeholdne Undskyldning, fordi jeg ikke rettede min Tale særlig mod ham.

Det er jo rigtigt, at de Taler, der er holdt her fra Oppositionens Side, baade af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og af andre af Partiet Venstre, kun er Gentagelser af de Argumenter, de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ulrich har fremført i de sidste 10 Aar overfor de Principper, der debatteres her. Det ærede Medlem Hr. Ulrich føler sig derfor med Rette noget brøstholden over, at jeg fortrinsvis har rettet min Tale til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og har undladt at svare det